

Науково-дослідний інститут
приватного права і підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака
НАПрН України

Навчально-науковий юридичний інститут
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
за матеріалами
XXII Міжнародної
науково-практичної конференції
«ВАСИЛЬЄВСЬКІ ЧИТАННЯ»

4-5 жовтня 2024 року

м. Івано-Франківськ, 2024

УДК 347(477)(082)

В 19

Рекомендовано до друку Вченою Радою Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України (протокол № 13 від 26.09.2024 року).

Редакційна колегія:

О. Д. Крупчан – доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України, директор НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України;

Л. В. Сіщук – кандидат юридичних наук, старший дослідник, завідувач Лабораторії корпоративного права імені академіка Володимира Луця НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України;

О. І. Зозуляк – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Лабораторії корпоративного права імені академіка Володимира Луця НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України;

Н. Д. Вінтоняк – кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник Лабораторії корпоративного права імені академіка Володимира Луця НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України;

О. Р. Ковалишин – кандидат юридичних наук, доцент, старший дослідник, старший науковий співробітник Лабораторії корпоративного права імені академіка Володимира Луця НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України.

В19 ВАСИЛЬЄВСЬКІ ЧИТАННЯ [текст]: Збірник наукових праць за матеріалами XXII Міжнародної науково-практичної конференції (4-5 жовтня 2024 року, м. Івано-Франківськ) / НДІ приватного права і підприємництва імені акад. Ф. Г. Бурчака НАПрН України; за ред. канд. юрид. наук Л. В. Сіщук. – Івано-Франківськ, 2024. 239 с.
ISBN 978-617-8084-32-5

У збірник включені тези наукових доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «ВАСИЛЬЄВСЬКІ ЧИТАННЯ», організованої Лабораторією корпоративного права імені академіка Володимира Луця Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України спільно з Навчально-науковим юридичним інститутом Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника та проведеною 4-5 жовтня 2024 року.

Для студентів, слухачів, курсантів юридичних факультетів, науковців, практичних працівників та всіх зацікавлених осіб.

ISBN 978-617-8084-32-5

•
• **Visegrad Fu**

financed with the support of the International Visegrad Fund

© Науково-дослідний інститут
приватного права і підприємництва
імені акад. Ф. Г. Бурчака НАПрН України, 2024
© Автори, 2024

Приходимо до висновку, що в українському законодавстві вже закріплено широкий підхід до переліку юридичних осіб, щодо яких існують корпоративні права. Отже, є підстави стверджувати, що корпоративне право – це право юридичних осіб. А його внутрішня структура може будуватись в залежності від класифікації юридичних осіб. При такому підході організації професійного самоврядування, як і всі інші юридичні особи, будуть суб'єктами корпоративного права.

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність :Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17/conv#n373>

2. Статут недержавної некомерційної професійної організації «Національна асоціація адвокатів України». URL: https://unba.org.ua/assets/uploads/legislations/inshi-dokumenty/statut_naau.pdf

3. Кодекс України з процедур банкрутства 18.10.2018 № 2597-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2597-19/conv>

4. Офіційний сайт НААКУ. URL: <https://unita.community/about-association/>

5. Проект Закону про самоврядування в сфері охорони здоров'я в Україні. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/43447>

6. Про впорядкування діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, створених за участю державних підприємств: Декрет Кабінету Міністрів України від 31.12.1992 № 24-92. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/24-92#Text>

7. Кибенко Е.Р. Корпоративное право Украины: учеб. пособие / Е. Р. Кибенко. Харьков: Эспада, 2001. С. 36.

8. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1798-12>

9. Господарсько-процесуальний кодекс України від 06.11.1991 № 1798-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1798-12>

10. Цивільний кодекс України 16.01.2003 № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/435-15>

Ліліана СЩУК

*кандидат юридичних наук, старший дослідник,
завідувач Лабораторії корпоративного права
імені академіка Володимира Луця,
Науково-дослідного інституту
приватного права і підприємництва
імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України
<https://orcid.org/0000-0002-9722-4347>*

ІТ-БІЗНЕС VS КОРПОРАТИВНІ ПРАВА

Впродовж останніх десяти років наша держава проактивно виконує досягнуті Угодою про асоціацію між Україною та Європейським Союзом

домовленості, що дають змогу перейти від партнерства і співробітництва до політичної асоціації та економічної інтеграції і для набуття статусу члена – країни Європейського Союзу. Зокрема, однією з таких умов є приведення законодавства України до права країн Європейського Союзу.

Водночас у зв'язку з введенням у 2022 році на всій території України воєнного стану виникла потреба у прийнятті додатково нових актів законодавства та внесенні змін до чинних законів, що пов'язано з необхідністю накладення санкцій на державу-агресора, вжиттям заходів для захисту бізнесу від рейдерських захоплень і в той же час для інвестування у підприємницьку діяльність з метою підтримки і покращення інвестиційного клімату в економічному та соціальному просторі країни не тільки у воєнний, але й повоєнний час.

З урахуванням євроінтеграції України та продовженням воєнного стану нині найбільш розвиненими сферами бізнесу, що мають попит у населення і надають працевлаштування, залишаються такі сфери, як сфера нерухомості (будівництво, купівля-продаж, оренда житлових і комерційних приміщень), в тому числі з метою відновлення інфраструктури держави, та інформаційні технології, що активно залучають іноземні інвестиції у вітчизняне бізнес-середовище і підтримують економіку держави. Хоча значна кількість IT-проектів перебувають у запиті на європейському та англо-американському ринку, тим не менш IT-компанії реєструються в Україні. Тому для підтримки даного виду бізнесу важливо створити гнучкі нормативні положення, що більш прозоро надають гарантії здійснення та захисту корпоративних прав у сфері IT-бізнесу на території України. Розглянемо декілька напрямків, що звертають увагу з боку законодавця та IT-юриста.

Будь-який стартап бізнесу у сфері інформаційних технологій виникає у формі фізичної особи – підприємця або товариства з обмеженою відповідальністю, що залежить від цілей та діяльності аутсорсингової чи продуктової компанії, кола клієнтів і вибору оптимальної системи оподаткування. У зв'язку з цим важливо прописати ті законодавчі прогалини, що виникають на етапі створення юридичних осіб.

Зокрема, створення товариств з обмеженою відповідальністю відбувається, коли є чітке розуміння шляхів просування та цінності IT-продукту, визначення розміру стартового капіталу, з якого є намір запустити бізнес за власні кошти чи за рахунок цінності продукту, або ж знайти зовнішнього інвестора. Тому при прийнятті рішення про створення товариства питання про види і розмір вкладів до статутного капіталу є важливим етапом формування стратегії розвитку бізнесу щодо визначення мінімального розміру статутного капіталу товариства, пошуку потенційних інвесторів, визначення ринків просування своєї продукції,

прогнозування і планування потенційних фінансових показників для отримання прибутку компанії та його розподілу між учасниками чи направлення на розвиток функціонування юридичної особи, формування штату найманих працівників та визначення інших стратегічних і тактичних завдань компанії.

Отже, вид, розмір та умови внесення вкладу визначають комплекс і обсяг корпоративних прав майбутнього учасника по відношенню до товариства. Для прикладу, правовий статус простого і привілейованого учасника товариства відрізняється комплексом корпоративних прав у аспекті надання переваги реалізації організаційних чи майнових прав учасника. Щодо обсягу корпоративних прав, то особа теж при створенні чи при вступі до товариства приймає рішення про те, який правовий статус вона набуває – статус міноритарного чи мажоритарного учасника, оскільки власник частки у статутному капіталі свідомо розуміє, що чим більший у нього відсоток частки, тим більший вплив він здійснює на управління компанією та прийняття рішень загальними зборами учасників (30 %, 50%, 75%, 90 % чи будь-який інших розмір відсотків, що дає можливість здійснювати прямо чи опосередковано вирішальний вплив на корпоративне управління).

Варто підкреслити, що в епоху діджиталізації і розвитку інформаційних технологій саме вид вкладу до статутного капіталу товариства має досить важливе значення. Як відомо, вкладом до статутного капіталу може бути будь-яке майно, в тому числі майнові права, окрім того, що прямо заборонено законом. Формування статутного капіталу товариства за рахунок грошових коштів, нерухомого чи рухомого майна не викликає запитань у засновників, оскільки таке майно може отримати добровільну оцінку на розсуд самих засновників або за їх рішенням за допомогою незалежного оцінювача. І, як зрозуміло, розмір грошової оцінки внеску до статутного капіталу товариства визначає обсяг корпоративних прав у розмірі співвідношення з внесками інших учасників, про що між засновниками досягнуто домовленості.

Однак створення та діяльність IT-компаній зумовили виникнення актуального питання про внесення вкладів до статутного капіталу товариства у формі об'єктів інтелектуальної власності, а саме майнових прав на ці об'єкти або на їх потенційний інтелектуальний результат. Зокрема, при внесенні вкладу у формі інтелектуального продукту необхідно визначити цінність передання у власність товариства такого об'єкта, що залежить не тільки від ідеї розробки, але й від релевантності IT-продукції та перспектив її просування на зовнішньому ринку, з одного боку, й уникнення зловживань від інвесторів, які пропонують вкласти

грошові кошти чи майно на проєкт для розробки ІТ-продукту компанії, з іншого боку.

Щодо питання внесення об'єктів інтелектуальної власності до статутного капіталу юридичної особи В. А. Васильєвою було виділено декілька етапів на вказаному шляху. По-перше, це прийняття засновниками рішення про допуск такої участі у статутному капіталі як внесення майнових прав та про умови легітимізації інтелектуального продукту (обов'язковість державної реєстрації прав на нього, що підтверджується охоронним документом та наявність обов'язкової сплати зборів за підтримання чинності охоронного документа) [1, с. 10]. По-друге, для трансформації у статутний капітал інтелектуальний продукт повинен набути рис товару, тому необхідним має бути проведення незалежного оцінювання [1, с. 11] та передання документів, що посвідчують виключне праволодіння і при необхідності здійснення переоформлення такого документа на юридичну особу (наприклад, укладення договору про передачу майнових прав інтелектуальної власності) [1, с. 11, 13]. При цьому презюмується безповоротна трансакція майнових прав, якщо інше не передбачено договором [1, с. 15].

Пропозиції вченої вказують на те, що передання інтелектуального продукту до статутного капіталу товариства має обов'язково супроводжуватися державною реєстрацією майнових прав на нього, незалежною оцінкою експерта для окреслення вартості вкладу та подальшого визначення обсягу корпоративних прав учасника, а також необхідністю самостійного обрання засновниками форми передання такого виду вкладу до статутного капіталу товариства і подальшого розпорядження цим об'єктом вже безпосередньо товариством на стику регулювання нормами корпоративного та договірної права і права інтелектуальної власності. Однак аналіз законодавчих норм на рівні кодексів чи спеціальних законів у сфері регулювання діяльності товариств чи у сфері інтелектуальної власності приводить до висновку, що у жодному законодавчому акті не прописано вказаних вище рішень не тільки для ІТ-бізнесу, але й для бізнесу загалом, особливо коли йде мова про вклад у формі інтелектуального продукту.

Для прикладу, у ст. 13 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» зазначається, що вклад у негрошовій формі повинен мати грошову оцінку, що затверджується одностайним рішенням загальних зборів учасників, у яких взяли участь всі учасники товариства. При створенні товариства така оцінка визначається рішенням засновників про створення товариства [2]. Тобто йде мова про те, що грошова оцінка будь-якого негрошового вкладу здійснюється на розсуд засновників товариства і у Законі не прописано випадків оцінки вкладу

незалежними експертами, в тому числі, якщо вклад до статутного капіталу товариства має форму інтелектуального продукту. Водночас аналіз ст. 13 та інших статей Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», що стосуються створення товариства, дає підстави для висновку, що у даному нормативному акті немає відповіді не тільки на ряд питань про внесення вкладів до статутного капіталу товариства, в тому числі у формі інтелектуального продукту, але по кожному етапу створення товариства, тим паче для сфери ІТ-бізнесу.

Більше того, необхідно звернути увагу на те, що у ст. 115 ЦК України визначено, які саме об'єкти цивільних прав можуть бути вкладом (гроші, цінні папери, інші речі або майнові чи інші відчужувані права), і що такі об'єкти повинні мати грошову оцінку, яка здійснюється або за згодою учасників товариства, або підлягає незалежній експертній перевірці у випадках, встановлених законом [3], але у тому ж Законі України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» не передбачено проведення обов'язкової незалежної експертної оцінки для визначення цінності об'єктів права інтелектуальної власності, що було б додатковою гарантією як для інвесторів, так і для ІТ-розробників – учасників товариства.

Варто зазначити, що засновникам при внесенні вкладу до статутного капіталу товариства у формі ІТ-продукту доцільно приймати рішення з наступних питань: 1) до якої групи об'єктів інтелектуальної власності віднести інтелектуальний продукт і зареєструвати як об'єкт авторського чи патентного права, чи засобу індивідуалізації продукції; 2) як здійснити оцінку інтелектуального продукту – засновниками (учасниками) чи незалежним експертом і який метод оцінки обрати; 3) на якій правовій підставі передати права на інтелектуальних продукт товариству – на праві власності, на праві користування чи на іншому речовому праві, чи здійснити реєстрацію об'єкта права інтелектуальної власності на товариство; 4) який вид та умови договору для передання об'єктів інтелектуальної власності обрати та як здійснювати управління цим об'єктом; 5) на підставі яких правових актів використовувати інтелектуальний продукт, враховуючи специфіку його правового режиму та охороноздатності цього об'єкта.

Враховуючи специфіку сфери ІТ-бізнесу та його інтелектуального продукту, ряд питань у ході створення і під час діяльності товариства можуть бути додатково врегульованими у корпоративному договорі, що й має місце на практиці, оскільки дозволено на законодавчому рівні, особливо коли учасниками стартапу є декілька осіб, які вирішили вести ІТ-бізнес у формі товариства з обмеженою відповідальністю. Наприклад, в аутсорсинговій компанії є два партнери, у яких 30% і 70% частки у

статутному капіталі ТОВ. Якщо один із партнерів – інвестор, а інший – розробник ІТ-продукту, який з часом хоче продати свою частку іншій компанії, то саме корпоративний договір може бути правовим інструментом для прописування умов продажу 100 % частки у статутному капіталі у визначений договором строк, що дає обом учасникам певні гарантії щодо майбутнього життя їх компанії чи її продажу.

Інший кейс вказує на регулювання корпоративним договором відносин між учасниками без продажу частки у статутному капіталі товариства, зокрема, шляхом прописування умов у договорі щодо здійснення права на участь на загальних зборах учасників у такий спосіб, що прозоро вирішує ситуацію з розподілом коштів на розвиток компанії та отримання прибутку у формі дивідендів, або виділення коштів на певний проєкт за умови досягнення КРІ. Тому, хоча кофаундери ІТ компаній не можуть вивірено врегулювати свої відносини з партнерами завчасно, але домовитись і прописати їхнє бачення спільної діяльності є можливим.

Отже, розвиток ІТ-технологій відіграє важливе значення для підтримки вітчизняної економіки у воєнний і повоєнний період та залучення іноземних інвестицій на вітчизняний ринок. Тому законодавець має врахувати попит на ІТ-бізнес в Україні та створити більш прозорі правила для функціонування таких компаній з урахуванням як етапів створення товариства, так й функціонування впродовж діяльності товариства за допомогою законодавчих і внутрішніх правових механізмів.

1. Васильєва В. А. Промислова власність і корпоративна власність: конкуренція норм. Корпоративне право України та інших європейських країн: порівняльно-правова характеристика: Збірник наукових праць за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції (26-27 вересня 2014 р., м. Івано-Франківськ) / НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України; за ред. д-ра юрид. наук, акад. НАПрН України В. В. Луця. Івано-Франківськ, 2014. С. 9 – 16.

2. Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» 6 лютого 2018 року № 2275-VIII. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 13, ст.69. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2275-19#top>

3. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, №№ 40-44, ст.356. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>

Олег СКІБЯК
аспірант кафедри інтелектуальної власності,
інформаційного та корпоративного права
Львівського національного університету імені Івана Франка

**СУБ'ЄКТИ ВЧИНЕННЯ ПРАВОЧИНІВ,
ЩОДО ЯКИХ Є ЗАІНТЕРЕСОВАНІСТЬ**

ЗМІСТ

Ольга АВРАМОВА. Соціальна відповідальність у житловій сфері.....	4
Ольга БАКАЛІНСЬКА. Скринінг інвестицій як передумова ефективності корпоративного управління: досвід ЄС для України.....	8
Олена БЕЛЯНЕВИЧ. Корпоративне управління в контексті державного контролю за ринками небанківських фінансових послуг.....	15
Сергій БЕРТ. Реєстрація змін структури власності юридичної особи: законодавча неврегульованість важливого питання.....	19
Вікторія ВАСИЛЬЄВА. Загальний огляд проблеми з доступом до інформації про структуру власності та кінцевих бенефіціарів в Україні та можливі шляхи вирішення.....	25
Оксана ВІННИК. Особливості правового регулювання корпоративних відносин за інституційного державно-приватного партнерства: використання досвіду ЄС у справі повоєнної відбудови України.....	29
Наталія ВІНТОНЯК. Корпоративні права подружжя.....	35
Володимир ГЕВКО. Визначення юрисдикції спорів за участі кооперативів та їх асоційованих членів, правові висновки Верховного Суду.....	39
Оксана ГНАТІВ. Реформування державних і комунальних юридичних осіб в умовах воєнного стану.....	45
Віктор ГОРЄВ. Загальний погляд на проблематику недостатності способів захисту прав та інтересів учасника товариства з обмеженою відповідальністю в Україні.....	47
Христина ГРИНИШИН. Особливості реалізації директором товариства права на звільнення за власним бажанням.....	52

<i>Ліна ДОРОШЕНКО.</i> Договори за участю резидентів Дія Сіті та корпоративного управління резидентів Дія Сіті.....	55
<i>Іван ДУРКАЧ.</i> Особливості правового регулювання технологічних парків із статусом юридичної особи.....	59
<i>Валентина ЖОРНОКУЙ.</i> Корпоративна відповідальність: самостійність, договірність чи деліктність природи.....	63
<i>Юрій ЖОРНОКУЙ.</i> Штучний інтелект: питання правосуб'єктності та впливу на корпоративне управління.....	67
<i>Алла ЗЕЛІСКО.</i> Інститут асоційованого членства в сільськогосподарських кооперативах як механізм залучення інвестицій.....	72
<i>Olha ZOZULIAK.</i> The current state and trends of the development of the legislation of Ukraine on entrepreneurial legal entities.....	76
<i>Іван КАЛАУР, Інна ЗАЙЦЕВА-КАЛАУР.</i> Види юридичних осіб та їх правовий режим у контексті реформування господарського законодавства.....	82
<i>Христина КМЕТИК-ПОДУБІНСЬКА.</i> Особливості реалізації права на доступ до інформації про господарську діяльність ТОВ.....	86
<i>Олександр КОВАЛИШИН.</i> Щодо деяких новел в корпоративному праві Німеччини.....	90
<i>Ірина КОВАЛЬ.</i> Права інтелектуальної власності у площині корпоративних правовідносин.....	94
<i>Ігор КОЛОС.</i> Сутність корпоративного управління в праві Польщі: теоретико-правові підходи.....	101
<i>Володимир КОЧИН.</i> Корпоративне управління: велика та мала панда інституту юридичних осіб.....	104
<i>Roman MAYDANYK.</i> Social function of corporate law in terms of europeanisation.....	108

Любомир МАКСИМІВ. Об'єкти інтелектуальної власності як внесок до статутного капіталу товариства.....	115
Dominik MIZERSKI. Related party transactions regime - towards control over intra-group transactions.....	121
Євген МІЧУРИН. Вплив цифровізації на корпоративне право.....	130
Ілля НЕГОДА. Приватноправові засади корпоративного контролю у товариствах з обмеженою відповідальністю.....	133
Валерій ПОЛЮХОВИЧ. Правові питання захисту економічної конкуренції на цифрових ринках в Україні в частині концентрації суб'єктів господарювання шляхом набуття корпоративних прав.....	137
Микита ПРИХОДЬКО. Щодо моменту настання правонаступництва при реорганізації акціонерних товариств шляхом поділу та виділу.....	142
Ірина СЕЛВАНОВА. Організації професійного самоврядування – суб'єкти корпоративного права?.....	146
Ліліана СІЩУК. IT-бізнес VS корпоративні права.....	150
Олег СКІБЯК. Суб'єкти вчинення правочинів, щодо яких є заінтересованість за законодавством України та правом ЄС.....	155
Наталія СЛПЕНЧУК. Право учасника, який вийшов з товариства, на доступ до документації останнього: проблематика застосування.....	160
Святослав СЛІПЧЕНКО. Право акціонера на участь в електронних загальних зборах товариства.....	163
Інна СПАСИБО-ФАТЄЄВА. Особливості правового статусу юридичних осіб, створених державою та правового режиму їх майна.....	167
Микола СТЕЦЕНКО. Генезис корпоративного договору у світі.....	172

Юлія СУХА. Особливості стягнення в дохід держави частки підсанкційних осіб в господарському товаристві.....	175
Леонід ТАРАСЕНКО. Засоби індивідуалізації в діяльності юридичних осіб корпоративного типу.....	179
Pavla TLOUŠŤOVÁ. Liability of corporate officials under Czech law.....	183
Наталія ФІЛАТОВА-БІЛОУС. Ще раз про обмеження повноважень керівника і їхній вплив на дійсність правочинів, учинених від імені юридичної особи.....	191
Utkirbek KHOLMIRZAEV. Adapting the LLC Law in Uzbekistan: Challenges and Reforms.....	195
Роман ШИШКА. Договір про надання цифрових послуг.....	203
Роман ШИШКА, Юлія ШИШКА, Юрій ДОБОШ. Розвиток правового становища фізичної особи на сучасному етапі.....	207
Ірина ШПУГАНІЧ. Примусове відчуження акцій в умовах правового режиму воєнного стану.....	211
Наталія ЩЕРБАКОВА. Due diligence як ефективний інструмент в процедурі реорганізації господарських організацій.....	215
Олександра ЯВОРСЬКА. Особливості правового статусу холдингової компанії за законодавством України.....	225
Svitlana IASECHKO. Corporate governance in the world of artificial intelligence: new challenges for Europe and Ukraine in the era of digitalization.....	229

Наукове видання

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
за матеріалами
XXII Міжнародної науково-практичної
конференції
«ВАСИЛЬЄВСЬКІ ЧИТАННЯ»

4-5 жовтня 2024 року

Матеріали подано в авторській редакції

Комп'ютерна верстка: Ліліана СПЦУК
Коригування: Ліліана СПЦУК, Наталія ВІНТОНЯК

Підписано до друку 25.09.2024 Формат 60x84/16
Обл.-вид. арк. 15,2 Тираж 300 прим. Зам. № 24-007

Видавець:

Науково-дослідний інститут приватного права і
підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака
НАПрН України,
вул. Павла Загребельного, 23-а, м. Київ, 01042

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції,
серія ДК № 4758 від 07.08.2014 року.